



Françoise Sagan

## UN CERT SOMRIURE

Un relat que explora una de les emocions més impredecibles: l'amor no correspost.

La Dominique estudia dret a París i s'esforça per no morir-se d'avoriment. A la universitat coneix en Bertrand i comencen a sortir. Ell és un bon noi, sembla que s'entenen bé i fins i tot podria dir-se que s'estimen. Un dia entren a un cafè i es troben amb l'oncle d'en Bertrand, en Luc, un seductor que voreja la quarantena i que, tot i ser casat, té una merescuda fama de frívol i inconstant. De mica en mica, en Luc i la Dominique comencen a coincidir, conscients que l'atracció mútua que senten és cada cop més intensa, i també que la relació serà tan efímera com dolorosa. Però com resistir-s'hi?



**Françoise Sagan**

(Cajarc, Lot, 1935 – Honfleur, 2004)

És el pseudònim de Françoise Quoirez, l'*enfant terrible* de la literatura francesa, o com l'anomenava Mauriac, un «*charmant petit monstre*». El 1954 va irrompre en l'escena literària amb *Bon dia, tristesa*, que va escriure quan només tenia disset anys. L'èxit d'aquesta novel·la i l'adaptació al cinema que vingué a continuació la van fer cèlebre i milionària. Per a molts lectors va ser considerada l'obra que donava visibilitat a una generació amb unes aspiracions molt diferents de les dels seus pares. Després d'aquest primer èxit, va publicar *Un cert somriure* (1956) i, uns anys més tard, *T'agrada Brahms?* (1959). Totes tres van ser portades al cinema i estan publicades en aquesta mateixa col·lecció.



9 788418 908378

**Traductor:** Josep Maria Pinto

**Col·lecció:** Petits Plaers, 24

**Pàgines:** 184

**Format:** 11,5 x 18 cm

**Enquadrernació:** rústica cosida amb solapes

**PVP:** 16 €

**Data de publicació:** febrer del 2022

«Em vaig sentir lliure, alegre. París em pertanyia. París pertanyia als que no tenien escrúpols. Em sentia elevada per alguna cosa que podia ser joia.»

De la mateixa autora:

